

nedskæringer i den offentlige sektor, samtidig med at der er massevis af opgaver, der ikke bliver løst. Selvfølgelig kan vi overflødiggøre de her servicejob, hvis vi ansatte alle, der var i samfundet, til at løse de opgaver, vi fælles vil have løst. Hvorfor skal det ikke være sådan, at alle bidrager, og alle får løn for det? Så kunne vi komme ud over det her problem.

Men lad være med at kalde det løntilskud, medmindre man vil kalde det, enhver offentlig ansat får, for løntilskud. Det gør man ikke. Man får løn for det arbejde, man yder, og det, vi skal gøre, er, at vi skal definere nogle opgaver, og så skal vi ansætte folk til at løse de opgaver, tilstrækkeligt med folk til at løse de mange opgaver, der ikke bliver løst i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg mener, det var hr. Ole Sohn, der bragte på bane, at jeg skulle være socialliberal, og det er fuldstændig korrekt opfattet. Jeg er nemlig ikke socialist, og derfor kan jeg ikke bakke op om den løsning, som ligger dér. Så vil hr. Søren Søndergaard umiddelbart løbe ind i et problem i form af et marked, som måske på et tidspunkt vil efterspørge yderligere folk, som nu pludselig er ansat – ikke med løntilskud for nu at følge retorikken – men på ordinære vilkår hos en offentlig arbejdsgiver. Vi ville lynhurtigt løbe ind i den type problemer, og derfor er den socialistiske løsning dér ikke en model at gå frem efter.

Derimod ville det være passende at gå frem efter en socialliberal model, hvor man finder et fleksjob til personer, hvor der kan defineres en nedsat erhvervsevne. Det er helt fair at gå ind og kompensere dér fra det offentliges side.

Når det derimod drejer sig om folk, som har en arbejdsevne, som er fuldt tilstrækkelig eller tæt på at være fuldt tilstrækkelig, må det altså være meningen, at vi skal, så vidt det overhovedet er os muligt, undgå at bremse en holdningsændring, som der er et klart behov for.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan bekræfte, at uenigheden selvfølgelig bunder i, at hr. Anders Samuelson er socialliberal og jeg er socialist, og det er selvfølgelig også derfor, det ikke kan undre, at Enhedslisten er imod det forslag, der fremsættes her, nemlig om at afskaffe den servicejobordning, som vi synes

er noget af det mest fornuftige, der overhovedet er sket i arbejdsmarkedspolitikken i de år, vi har siddet i Folketinget. Det er en ordening, som giver ordinært arbejde vel at mærke til nogle af de mennesker, der ellers har svært ved at få det, og dermed tager man en ressource ind og bruger den i det danske samfund.

Kl. 17.30

Det er jo ikke nogen hemmelighed, som vi også har været inde på i diskussionen, når vi ser på efterspørgslen efter det såkaldte grå guld, at den er uhyggelig lav, når vi kommer væk fra skåltalerne og skal bevæge os over til ansættelsessamtalerne.

Samtidig er det her jo en ordening, der har eksisteret, som gør, at stat, kommuner og amter, selvejende institutioner kan bruges til at forbedre den offentlige service, forbedre ældreplejen, forbedre daginstitutioner, skoler osv. Det er der mildest talt behov for.

Flere har været inde på, og det er rigtigt, at ordningen har været svær at trække i gang, så der det første år kun blev oprettet 700 servicejob. En del af forklaringen var modvilje blandt de faglige organisationer på grund af den slående mangel ved ordningen, at man i servicejob ikke optjente retten til fornyede dagpenge.

Men da vi fik det på plads i forbindelse med finansloven 2001, kom der gang i servicejobbene, således at vi i løbet af 2001 er kommet op på ca. 3.500 af slagsen. Dermed begynder det at ligne en succes både for dem, der er kommet i arbejde, og for dem, der kan nyde godt af en bedre offentlig service. Men den slags succeser er åbenbart ikke noget, regeringen ønsker at lade køre videre.

Begrundelsen er i følge bemærkningerne til forslaget, at der er mangel på arbejdskraft. Så er det jo, man må spørge, om det ikke er korrekt, at der blandt de 48-årige er en overarbejdsløshed, og at arbejdsløshedsprocenten blandt ældre på arbejdsmarkedet er over 6 pct.

Samtidig kan det undre, at man ud over de knap 150.000 officielt arbejdsløse har titusinder placeret i forskellige former for jobtræning. Hvorfor får alle disse mennesker ikke tilbudt et ordinært arbejde, når der nu er mangel på arbejdskraft?

Jeg tror ikke på, at ministerens begrundelse holder. Ministerens eget meget optimistiske skøn over, hvad der sker med de ældre arbejdsløse, der ikke får tilbudt et servicejob, er, det anlås i bemærkningerne, at halvdelen kommer i ordinært arbejde. Hvad med den anden halv-